

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Gaïna Barbaro Gotthorū duce, eiusq[ue] Flagitijs. Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

De Gaiſa Barbaro Gotthorū duce, eiufq; Flagitijs.

CAPVT IIII.

HOc autem tempore Gajnas homo Barbarus, ad Romanos transfuga, ex gregario milite præter expectationem ad dignitatem ducū subuectus, sibi vindicare conabatur Imperium Romanum: Hoc autem dum molitur gentiles suos Gotthos ex proprijs agris in Romanos euocat, & amicos suos secum præfectos exercituum & Chiliarchas constituit: Tumultuante itaque Tirbignio, qui illum sanguinis vinculo contingens numeroſo militum exercitui præerat in Frigia, non latuit quidem cordatos illum hæc machinari, sed tamen quia se indignari sedulo simulabat, cum ibi euerterentur vrbes, commissum ipsi fuit vt his suppetias ferret. vt autem in Frygiam peruenit, adducta secum Barbarorum copia, perinde ac si ad bellum venisset, animum suum, quem antea celauerat, re ipsa prodidit, ac ciuitates quas defendere iussus erat, alias depopulatur, alias mox videtur inuasurus: In Bithyniam hinc progressus ad Calcedonis fines castrametatus, & bellum comminatus est. Rebus igitur in discrimen adductis, maximè ciuitatum earum quæ per Asiam atque Orientem erant, quæque inter has ipsas & ad Euxinum pontum incolebantur, Imperator cum his, qui secum erant considerans non esse tutum imparatos in certamen descendere cum huiusmodi hominibus, quibus erat iam sua deplorata vita, missis literis nūciauit, vt peteret, quicquid vellet, se enim esse paratum in omnibus gratificari: Ille verò Saturninum & Aurelianum viros consulares quòd eos refragari sibi arbitraretur, postulauit. acceptis autem pepercit, & Imperatorem conuenit in templo quodam ante Chalcedonem, in quo Euphemie martyris sepulchrum est, vbi dato & accepto benevolentie iuramento, arma deposuit, & Constantinopolim traiecit, impetrata ab Imperatore tum peditū tūequitum præfectura: At verò præter meritam dignitatem sibi res euenire tam secundas nequaquam moderatè tulit, sed quoniam prima temeritas illi ex animi sententia cesserat, etiam Catholicam ecclesiam turbare cōnatus est, erat enim ille Christianus

stianus quidem, sed ex Barbarorum hæresi, qui Arrium sectantur: Persuasus igitur ab eius sectæ Antititibus, aut suo potius studio motus, petijt ad Imperatore, vt suæ sectæ homines, ex his, quæ in vrbe erant, vnam Ecclesiam haberent. Neque enim æquum, & alioqui absurdum esse querebatur, se, quum dux esset Romanorum, extra mœnia adoratam proficisci: His cognitis Iohannes non diu acquieuit, sed adiunctis sibi episcopis his, qui in vrbe erant, venit in Palatium, & imperatore aures præbente, ipsoque Gajna præsentē, prolixè disseruit, ac patriam huic & fugam exprobrauit, & quòd Imperatoris patritum seruatus iureiudando promiserit se beneuolentiam erga Romanos perpetuo ratam, erga ipsum denique, erga ipsius filios, erga leges esse conseruaturum, quas tamen irritas iam facere conaretur, simulque cum hæc diceret, legem ostendebat, quam Theodosius sanciuerat, cum sectarios omnes arceret, ne intra mœnia cõuentus agerent: Deinde conuersa ad Imperatorem oratione, eum hortabatur vt latam aduersus ceteras hæreses legem ratam conseruaret, simulque consulebat fatius esse Imperio cedere, quàm prodere domum Dei, & à Religione deficere: Atque is quidem ad hunc modum viriliter vsus loquendi libertate nihil innouari passus est in ecclesijs sibi concreditis: Gajnas igitur iam infringere iusiurandum, & ciuitatem euertere cogitabat. Quo tempore & cometa has insidias portendebat, qui supra ciuitatem maximus apparuit, ad ipsam vsque terram ferme pertingens, & qualis antea nunquam fuisse dicitur: Tentarat autem primum Argentariorum tabernas inuadere, quod se hinc pecuniarum acervos conuafaturum esse speraret. Rumore sparso quòd ista decreuisset, & argentarijs proinde præsentēs maximè opes abscondentibus, neque pecuniam in mensis vt solebant publicè amplius proponentibus, noctu turba Barbarorum immissa præceperat succendi Palatium: Illi autem percussis re infecta reuersi sunt, Nam cum prope accessissent, videre sibi visi sunt multitudinem armatorum vastis corporibus formidabilem. Suspicati ergo nouitium esse exercitum, nunciarunt Gajnæ: Ille verò, sciebat enim nihilo plures

Aa iijj

soltis

SOZOMENI HISTOR.

folitis milites in vrbe degere, dictis fidem adhibere vole-
 bat. Cæterum cum & insequenti quoque nocte missi alij,
 idem annunciaissent quod priores illi, ipse progressus ocu-
 latus testis fuit admirandi spectaculi: Ratus igitur sua gra-
 tia conuenisse ex alijs vrbibus milites, ac noctu custo-
 dire urbem atque Palatium, interdium verò latitare, simu-
 lat se dæmonio vexari, & quasi oraturus ecclesiam occu-
 pat eam, quam in honorem Iohannis Baptistæ Imperato-
 ris pater in Hebdomo construxerat: Ex Barbaris autè alij
 in ciuitate manserunt, alij vnà cum Gajna egressi sunt.
 Clanculum verò arma, ac telorū pharetras fœmineis ve-
 hicularum impositas secum eduxerunt: At cum deprehensi
 essent, portarum vigiles interficiunt, quòd hi armorum
 exportationem prohibere conarentur: Qua ex re ciuitas
 motu ac tumultu repleta fuit, haud secus ac si iam
 iam capienda esset. Sed præsentibus malis remedio
 fuit consiliū sanum. Imperator enim nihil cunctatus Ga-
 jnam declarabat hoste, & relictos in vrbe Barbaros inter-
 fici præcepit. Hos itaq; milites adorti plerosq; occidunt,
 appellatam verò Gotthorum ecclesiam incendunt: Hic
 enim velut in templo consueto congregati erant, quibus
 amplius effugere non dabatur occlusis foribus: His intel-
 lectis Gajnas per Thraciam profectus in Cherronesum
 venit, & Hellepontum traicere conatur. Cogitabat enim
 quòd si transmarinam Asiæ partem occupasset, facile vni-
 uersas Orientalis Imperij gentes in potestatem suam re-
 ducturus esset. Sed & hæc illi præter spem euenerunt, Ro-
 manis etiam hic auxilio diuino vtentibus. Præsto enim
 exercitus erat terra mariq; ab Imperatore missus, cui præ-
 fectus erat Phlaubiras, vir natione quidem Barbarus, sed
 & vita integer, & rei bellicæ habilis: Barbari ergo cum na-
 ues non haberent, iunctis lignorum compagibus per Hel-
 lespontum in oppositam continentem traicere conantur.
 Subito autem vehementer Zephyrus exortus compages
 istas vi dirupit, & contra eas ipsas Romanorum naues im-
 pulit. Itaque ex Barbaris plurimi vnà cum equis ipsis sub-
 merfi, reliqui à militibus interfecti sunt: Gajnas tum qui-
 dem cum paucis saluatus fuit, sed nò multo pòst, dum per
 Thraciam oberrat ac fugit, in alium exercitum incidit, &
 vnà cum

vnà cum Barbaris suis sublatuſ eſt: Atq; hic quidem fuit
audaciæ pariter ac vitæ illius finis. Phlaubitas ex ea pugna
claruſ factuſ hyparchuſ cõſtituitur: Tum porrò hoc ipſo
& Vincentio conſulibus, Imperatori nãſcitur filiuſ, qui
aũum nomine referebat, qui ſequentiſ conſulatuſ initiõ
Cæſar appellatur.

*Quo modo Iohannes Chryſoſtomuſ doctrina ſua
vulguſ attraxerit, ac de muliere Hæreſeõſ
Macedonianæ, cuiuſ panis eſt in lapi-
dem conuerſuſ. CAP. V.*

Iohanneſ autem vt Conſtantinopolitanam eccleſiam
optimè gubernabat, ita multoſ ex paganis, multoſ ex
Hæreticis, alliciebat: Cõfluebat ad illũ quotidie multi-
tudo, tum eorũ, quõſ utilitaſ doctrinæ, tũ eorũ, quõſ ten-
tandi illiuſ cupiditaſ ducebat: quõſ quidẽ vniuerſoſ ille
captiuoſ tenuit, & vt ſibi in Religione cõſentirẽt, perſua-
ſit: Tanta verò frequentia eorũ erat, qui cõcionibuſ illiuſ
inhabant ac ſatiari non poterant, vt, quoniã illi ex mutuo
impulſu atque obtritu periclitarentur, dum ſinguli pror-
ſum nituntur ſemper, vt propiuſ aſtanteſ dicentem certiuſ
audiant, ipſe medium ſe omnibuſ exponenſ eſt ſuggeſtu le-
ctorum docuerit: Oportune autem mihi relaturuſ in hãc
hiſtoriam videor miraculũ iſtud quod illiuſ memoria fa-
ctum eſt: Vir quidam ſectator Hæreſeõſ Macedonianæ,
eiuſdem ſectæ vxorem habebat: Hic cum Iohannẽ de ſyn-
cera erga Deum Religione differentem fortè audiuiſſet,
doctrinam amplexuſ, & vxorem quoque vt ſibi conſenti-
ret hortatuſ eſt, & quoniam illa notarum mulierum ſolita
conſuetudine captiua teneretur, vt marituſ, quamuiſ ad-
monuiſſet ſæpe, nihil tamẽ proficeret, niſi, inquit, in Reli-
gione mihi conſorſ fueriſ, ne in vitæ quidem communio-
ne poſthac eriſ. Ibi mulier data fide ſe id facturã, cum an-
cilla quadã, quam fidã arbitrabatur, de hac re cõmunicat,
eãq; ſibi ad fraudẽ marito faciendam, ſociã adiungit. Itaq;
tempore communioniſ (intelligunt autem qui Chriſto
ſunt initiati, quid dicam) illa quod acceperat, conti-
nens, velut oratura procumbit, ſamula interim aſtans fur-
tim